RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 79.176 van 9 maart 1999
in de zaak A. 81.096/XII-1736.

In zake : Bruno BERBEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. DRIESSEN,
kantoor houdende te TONGEREN,
Sint-Catharinastraat 52-54

tegen :

1. de gemeente MAASMECHELEN,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4/1.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Bruno BERBEN op 13 november 1998 heeft ingediend om vernietiging te vorderen van :
- het besluit van 17 juni 1998 van de burgemeester van de gemeente Maasmechelen waarbij hij voor de duur van vier maanden, ingaande op 4 juli 1998, preventief wordt geschorst, met inhouding van de helft van de wedde en met ontzegging van de bevorderingsaanspraken,
- het besluit van 11 september 1998 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden waarbij het besluit van 17 juni 1998 van de burgemeester van Maasmechelen wordt goedgekeurd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgemaakt door eerste auditeur F. DE BUEL, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgemaakt door eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikkingen van 16 januari 1999, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 februari 1999;

Gelet op de brief van 4 februari 1999, waarbij de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 23 februari 1999;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker Bruno BERBEN is politieagent in de gemeente Maasmechelen.

1.2. Op 4 juli 1997 wordt verzoeker, op dat ogenblik aangehouden, door de burgemeester van de gemeente Maasmechelen met onmiddellijke ingang voor een termijn van vier maanden preventief geschorst in afwachting van de afloop van het strafrechtelijk onderzoek dat tegen hem loopt. De feiten die aan de basis liggen van de beslissing worden door de burgemeester als volgt verwoord : "het gebruik van en het toedienen aan derden van anabolica".

1.3. Op 27 oktober 1997 besluit de burgemeester verzoekers preventieve schorsing met ingang van 4 november 1997 voor een termijn van vier maanden te verlengen, zijn wedde voor de helft in te houden en hem zijn aanspraken op bevordering te ontzeggen.

Dat besluit van 27 oktober 1997 wordt op 14 januari 1998 door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden goedgekeurd.

1.4. Op 19 februari 1998 besluit de burgemeester de preventieve schorsing van verzoeker een tweede maal te verlengen voor een periode van vier maanden met ingang van 4 maart 1998, opnieuw met inhouding van zijn wedde voor de helft en met ontzegging van zijn bevorderingsaanspraken.

Op beroep van verzoeker keurt de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden op 12 mei 1998 dat besluit goed.

1.5.1. Op 27 mei 1998 wordt verzoeker opnieuw opgeroepen om, met het oog op de verlenging van de preventieve schorsing, door de burgemeester gehoord te worden. Verwezen wordt naar "volgende feiten :
- het verslag dd. 02.07.1997 van de heer A. Schuermans, korpschef
- de uitspraak van de raadkamer van Tongeren
- de feiten die aanleiding kunnen geven tot het opleggen van de preventieve schorsing, te weten: het gebruik van en het toedienen aan derden van anabolica".

Het verhoor vindt plaats op 17 juni 1998. Verzoeker verklaart er dat, aangezien de raadkamer hem buiten vervolging heeft gesteld wat het toedienen van anabolica betreft, dat misdrijf niet meer in aanmerking genomen kan worden om een verdere preventieve schorsing te rechtvaardigen en dat het gebruik van anabolica niet strafbaar is als het op doktersvoorschrift gebeurt. Zijn raadsman betoogt dat de tuchtoverheid reeds lang weet dat het strafonderzoek afgerond is, dat zij dus reeds om inzage van het strafdossier kan vragen zodat een nieuwe preventieve schorsing niet gerechtvaardigd is.

1.5.2. Nog op 17 juni 1998 besluit de burgemeester, met het besluit dat het eerste voorwerp vormt van het onderhavige beroep, verzoeker preventief te schorsen voor vier maanden vanaf 4 juli 1998 met inhouding van de helft van zijn wedde en ontzegging van bevorderingsaanspraken voor die periode. Dat besluit verwijst in de motivering naar de eerder opgelegde preventieve schorsingen, naar "de feiten die aanleiding kunnen geven tot het opleggen van een preventieve schorsing, te weten het bezit en het gebruik van en het toedienen aan derden van anabolica", naar "het feit dat de strafrechtelijke

procedure nog niet heeft geleid tot een uitspraak", naar "het voorstel tot preventieve schorsing" en naar het proces-verbaal van verhoor. De volgende overwegingen zijn identiek aan de motieven die de burgemeester in zijn eerdere preventieve schorsingsbesluiten heeft neergeschreven :

> "Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat de noodzakelijkheid voortvloeit om de betrokkene, in afwachting van de uitslag van het strafrechtelijk onderzoek, uit de dienst te verwijderen zoals hoger aangehaald, mede in het belang van de dienst, wat vanzelfsprekend de onmogelijkheid met zich brengt voor de betrokkene enige prestatie voor het bestuur te leveren;
>
> Overwegende dat het dan ook evident is dat dit zijn weerslag heeft op de verloning van betrokkene, daar artikel 313 van de gemeentewet de tuchtoverheid trouwens de mogelijkheid biedt om aan de preventieve schorsing een wedde-inhouding te verbinden;
>
> Overwegende dat het past het maximum van de door de wet toegestane inhouding van wedde ten belope van de helft van de wedde met de garandering van een nettobedrag gelijk aan het bestaansminimum in overeenstemming met de wet van 07.08.1974 toe te passen;
>
> Overwegende dat het evenzo evident is dat de betrokkene, tijdens zijn, in het belang van de dienst, gedwongen afwezigheid, geen aanspraak kan maken op welke bevordering dan ook, dat het op zich ook niet kan dat een personeelslid dat verdacht wordt van strafrechtelijk sanctioneerbare feiten, aanspraak zou kunnen maken op een bevordering;
>
> Overwegende dat er alzo voldoende redenen zijn om het besluit van de burgemeester dd. 19.02.1998 in zijn totaliteit te bevestigen voor een nieuwe termijn van 4 maanden";

1.6. Met een 23 juni 1998 gedagtekende brief wordt het besluit van de burgemeester aan de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden toegezonden. Het komt daar in op 27 juni 1998.

Bij verzoeker wordt het besluit door de post aangeboden op 25 juni 1998.

1.7. Op 15 juli 1998 stelt verzoeker bij de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden beroep

in. Hij zet uiteen dat de feiten, waarvoor hij door de burgemeester gehoord is, onmogelijk de verlenging van de preventieve schorsing kunnen verantwoorden en verwijst naar de uiteenzetting die hij op 17 juni 1998 tegenover de burgemeester heeft gedaan en die in het proces-verbaal van dat verhoor opgenomen is.

Met een brief van 18 augustus 1998 wijst verzoekers raadsman de toezichthoudende overheid er bijkomend op dat "de gemeente andermaal heeft nagelaten om binnen de gestelde termijnen een afschrift van het tuchtdossier over te maken aan de tuchtoverheid zetelend in graad van beroep" en dat hij niet heeft kunnen nagaan wanneer het tuchtstrafbesluit aan de toezichthoudende overheid verstuurd is.

1.8. Op 11 september 1998 keurt de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, met het besluit dat het tweede voorwerp uitmaakt van het onderhavige beroep, het besluit van de burgemeester goed op grond van volgende motieven :

> "Overwegende dat de preventieve schorsing met inhouding van wedde door het college van burgemeester en schepenen werd opgelegd in afwachting van de resultaten van het strafrechtelijk onderzoek in verband met het gebruik en het toedienen aan derden van anabolica;
>
> Overwegende dat de betrokkene in zijn beroepschrift van 15 juli 1998 verklaart dat geen rekening werd gehouden met zijn buitenvervolgingstelling voor het toedienen aan derden van anabolica; dat het gebruik van die middelen niet strafbaar is;
>
> Overwegende dat naar aanleiding van het gebruik van het inzagerecht door de verdediging wordt meegedeeld bij brief van 18 augustus 1998, dat vastgesteld werd dat de tuchtoverheid nagelaten heeft om binnen de gestelde termijnen het tuchtdossier in te dienen bij de beroepsinstantie en dat evenmin kan worden nagegaan waneer het tuchtbesluit werd verstuurd naar de beroepsinstantie; dat inderdaad het artikel 3 van het Tuchtdecreet van 24 juli 1991 bepaalt dat de tuchtoverheid het tuchtstrafbesluit samen met het dossier aan de beroepsinstantie bezorgt en dit op straffe van nietigheid en zoals dit op dezelfde dag als het besluit aan de betrokkene wordt verstuurd;

Overwegende dat het in casu echter een zaak betreft die reeds meerdere malen behandeld werd door de beroepsinstantie zoals blijkt uit de supra vermelde ministeriële besluiten; dat naar aanleiding van die eerder ingestelde procedures een dossier werd bezorgd aan de beroepsinstantie zodat deze over alle vereiste documenten beschikt om de zaak te beoordelen; dat uit het beroepschrift van 15 juli 1998 niet blijkt dat voor de behandeling van het beroep tegen het tuchtstrafbesluit van 17 juni 1998, essentiële nieuwe elementen ontbreken, tenzij de nieuwe oproeping en het verslag van de hoorzitting; dat uit niets blijkt dat die documenten, die niets aan de bestaande dossiers toevoegen, onregelmatig zouden zijn en de rechten van de verdediging zouden schenden vermits hierover niets door de verdediging werd opgemerkt; dat de verdediging het zelfs niet nuttig achtte om van het recht om gehoord te worden gebruik te maken en zodoende niets wenste toe te voegen aan het nochtans niet uitvoerige beroepschrift van 15 augustus 1998; dat de ratio legis van het artikel 3, met name de beroepsinstantie toelaten kennis te nemen van alle nuttige elementen van het tuchtdossier om objectief tot een besluit te komen, werd nageleefd;

Overwegende dat op 27 juni 1998 het tuchtstrafbesluit van 17 juni 1998, verstuurd bij brief van het gemeentebestuur van Maasmechelen, werd ontvangen door de beroepsinstantie; dat volgens de brief van 18 augustus 1998 van de verdediging, het besluit werd verzonden aan de betrokkene op 25 juni 1998; dat gezien de datum van ontvangst door de beroepsinstantie in alle redelijkheid kan aangenomen worden dat de verzendingsdata overeenkomen zoals bepaald in het artikel 3;

Overwegende dat het bepalend gedeelte van het besluit van de burgemeester van 19 februari 1998 een loutere overname is van zijn eerdere besluiten waarbij de preventieve schorsing werd verlengd; dat de feiten die volgens het besluit de preventieve schorsing noodzakelijk maken in afwachting van het strafrechtelijk onderzoek het bezit, het gebruik en het toedienen aan derden van anabolica betreffen;

Overwegende dat door het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Tongeren van 11 maart 1998, betrokkene buiten vervolging werd gesteld voor de toediening van anabolica; dat dit vonnis verwijst naar de beschikking van de raadkamer van 6 januari 1998 waarbij betrokkene voor de toediening van anabolica buiten vervolging werd gesteld en dat bijgevolg die beschikking kenbaar was op het moment van het besluit van de burgemeester van 19 februari 1998;

Overwegende dat zelfs indien de tuchtoverheid op de hoogte zou zijn van die buitenvervolgingstelling, zij nog steeds betrokkene preventief kan schorsen

voor de overgebleven feiten in afwachting van het resultaat van het gerechtelijk onderzoek, zoals in casu;

Overwegende dat in het tuchtbesluit duidelijk vermeld wordt dat betrokkene omwille van zijn verwijdering uit de dienst geen prestaties voor het bestuur kan leveren; dat terecht wordt aangeduid dat dit gegeven een weerslag heeft op zijn verloning waardoor het evident is dat een wedde-inhouding wordt toegepast; dat die maatregel afdoende gemotiveerd is";

1.9. Bij arrest nr. 76.673 van 27 oktober 1998 vernietigt de Raad van State de sub 1.4. vermelde besluiten van de burgemeester en van de Vlaamse minister. Er wordt overwogen dat de Vlaamse minister het goedkeuringsbesluit niet heeft kunnen treffen zonder miskenning van artikel 3 van het decreet van 24 juli 1991 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de handelingen betreffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten opzichte van het gemeentepersoneel, in die zin dat het bewijs niet geleverd kon worden dat het besluit van 19 februari 1998 van de burgemeester en het erop betrekking hebbend dossier aan de toezichthoudende overheid was gezonden op dezelfde datum als de toezending van het besluit van de burgemeester aan de betrokkene;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 3 en 9 van het decreet van 24 juli 1991 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de handelingen betreffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten opzichte van het gemeentepersoneel bedoeld in de nieuwe gemeentewet doordat, onder meer, de Vlaamse minister het besluit van 17 juni 1998 van de burgemeester van Maasmechelen goedgekeurd heeft zonder dat de gemeente overeenkomstig artikel 3 van het decreet het tuchtdossier bij hem had ingediend, terwijl het de bedoeling van de decreetgever is geweest dat de betrokkene zijn verdediging in graad van beroep zou kunnen

voeren op grond van een dossier dat alle elementen bevat en terwijl artikel 3 aan het niet overzenden van het dossier de sanctie van de nietigheid van het tuchtstrafbesluit verbindt;

2.1.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij ter terechtzitting betoogt dat het bestuur, als gevolg van de eerdere procedures waarin zij met betrekking tot verzoekers tuchtvervolging reeds was moeten tussenkomen, over voldoende gegevens beschikte om het dossier van de verlenging van verzoekers preventieve schorsing op zijn ernst te kunnen beoordelen bij zoverre dat zij, ook al had het gemeentebestuur haar het dossier van de zaak niet tezamen met een afschrift van het besluit van de burgemeester bezorgd, over voldoende informatie beschikte om met kennis van zaken over het beroep uitspraak te doen;

2.2.1. Overwegende dat de Raad van State in het arrest nr. 76.673 van 27 oktober 1998 inzake BERBEN, (overweging 3.2.2.) aangenomen heeft dat de gemeenteoverheid gehouden is een beslissing betreffende de preventieve schorsing van een ambtenaar tezamen met het dossier dat zij dienaangaande samengesteld heeft aan de toezichthoudende overheid te zenden op dezelfde dag als zij de beslissing aan het betrokken personeelslid verzendt en dat artikel 3 van het decreet van 24 juli 1991 aan de niet-naleving van dat vormvoorschrift de nietigheid van het besluit van de gemeentelijke overheid verbindt; dat voor de onderhavige zaak die redenering wordt bijgevallen;

2.2.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij, die zich trouwens van elk verweer onthouden heeft, niet aantoont dat zij conform artikel 3 van het decreet van 24 juli 1991 gehandeld heeft; dat het administratief dossier van de tweede verwerende partij er ook geen blijk van geeft dat bij de brief van 23 juni 1998 van de

gemeente aan het bestuur Binnenlandse Aangelegenheden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap andere stukken waren gevoegd dan een kopie van het besluit van 17 juni 1998 van de burgemeester;

Overwegende dat het niet-toezenden overeenkomstig artikel 3 van het decreet van 24 juli 1991, door de eerste verwerende partij, van het dossier dat de burgemeester had samengesteld met betrekking tot zijn beslissing van 17 juni 1998 tot gevolg heeft dat die beslissing van de burgemeester nietig is; dat de tweede verwerende partij om die reden het besluit niet had mogen goedkeuren;

2.2.3. Overwegende dat de door de decreetgever ingestelde nietigheidssanctie niet geneutraliseerd kan worden door een verwijzing, in het besluit van de toezichthoudende overheid, naar de geringe relevantie die de stukken van het dossier zouden hebben zowel ten aanzien van de kennis van het dossier door de toezichthoudende overheid als ten aanzien van de rechten van verdediging van de preventief geschorste ambtenaar; dat immers, daargelaten de vaststelling dat het decreet zelf de nietigheid instelt, zodat de vraag rijst of, bij de concrete toepassing van de decretale regeling, wel vereist is dat een of andere partij uit de toepassing van het voorschrift een concreet voordeel moet halen, in de onderhavige zaak ook vastgesteld wordt dat de toezichthoudende overheid, zonder kennisneming van het proces-verbaal van het verhoor en van het verweerschrift dat verzoekers raadsman aan de burgemeester had bezorgd waarin de nadruk was gelegd op het nieuwe gegeven van de beslissing van de raadkamer en de mogelijke afsluiting van het strafonderzoek, zich onmogelijk een volledig beeld heeft kunnen vormen over de concrete situatie waarover de burgemeester te oordelen had;

2.3. Overwegende dat het eerste middel in de aangegeven mate gegrond is;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending aanvoert van artikel 301 en 313 van de nieuwe gemeentewet, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsverplichting en van zijn rechten van verdediging; dat hij betoogt -eerste onderdeel van het middel- dat in de oproeping om voor de burgemeester te verschijnen de feiten omschreven zijn als het gebruik van en het toedienen aan derden van anabolica terwijl in het bestreden besluit van de burgemeester eveneens verwezen wordt naar het bezit van anabolica, dat -tweede onderdeel- de burgemeester de tenlastelegging van het gebruik van en het toedienen aan derden van anabolica zonder nadere argumentatie als grondslag voor de preventieve schorsing heeft aanvaard terwijl hij in zijn verweer er nochtans had op gewezen dat het gebruik van anabolica niet strafbaar is en dat hij voor het toedienen van anabolica aan derden door de raadkamer te Hasselt buiten vervolging is gesteld en dat -derde onderdeel- in het besluit van de burgemeester niet anders dan door een verwijzing naar het "evidente" ervan verantwoord wordt waarom de preventieve schorsing gepaard moet gaan met een inhouding van wedde en het ontzeggen van bevorderingsaanspraken terwijl een verwijdering uit de dienst niet noodzakelijk gepaard moet gaan met een inhouding van wedde;

3.2.1. Overwegende dat de tuchtoverheid overeenkomstig artikel 312, § 1, van de nieuwe gemeentewet een preventieve schorsing kan verlengen wanneer de verwijdering uit de dienst verband houdt met gebeurtenissen waaromtrent een strafrechtelijke vervolging aan de gang is; dat evenwel, ook wanneer een strafrechtelijk onderzoek of een strafrechtelijke vervolging aan de gang is, de tuchtoverheid, telkens wanneer de verlenging van de preventieve schorsing aan de orde is, zich moet afvragen

of de gegevens die haar uit het voortschrijdend strafrechtelijk onderzoek bekend raken of die desgevallend uit eigen onderzoek blijken geen nieuw licht op de zaak werpen, bij zoverre dat zij dan met kennis van zaken een oordeel kan vellen over de vraag of, in het licht van de op dat ogenblik bekende gegevens, het belang van de dienst de verwijdering van de ambtenaar uit de dienst, eventueel met weddeverlies, nog langer noodzakelijk maakt;

3.2.2. Overwegende dat verzoekers raadsman ter gelegenheid van het verhoor door de burgemeester een opmerking heeft gemaakt ten aanzien van verzoekers situatie op strafrechtelijk vlak, met name zijn buitenvervolgingstelling voor één misdrijf en het ontbreken van een strafrechtelijke inbreuk voor een ander; dat hij daarmee de burgemeester elementen heeft aangereikt die tot een andere benadering van de problematiek konden leiden, in die zin dat deze op zijn minst de vraag deden rijzen of de misdraging van verzoeker nog wel hetzelfde ernstig karakter vertoonde als aanvankelijk gedacht; dat de burgemeester, geconfronteerd met die uiteenzetting, had moeten onderzoeken en aanduiden in welke mate zij van invloed was op de vraag die op dat ogenblik aan de orde was, namelijk of het belang van de dienst, zoals dat door hem werd begrepen, nog altijd vereiste dat verzoeker toch niet het werk kon hervatten, desgevallend ook niet voorlopig in een functie waarin de tewerkstelling geen ordeverstorend karakter heeft;

3.2.3. Overwegende dat uit het bestreden besluit niet blijkt dat de burgemeester acht geslagen heeft op de argumentatie die verzoeker en zijn raadsman hem had voorgelegd; dat integendeel de burgemeester, net als bij de eerdere beslissingen over de preventieve schorsing van verzoeker, zonder meer vastgesteld heeft dat de uitslag van het strafrechtelijk onderzoek afgewacht moest worden; dat daarmee evenwel niet aangetoond wordt

om welke reden verzoeker nog langer uit de dienst verwijderd moest blijven; dat het middel, wat het tweede onderdeel betreft, gegrond is;

3.3. Overwegende dat artikel 313 van de nieuwe gemeentewet de gehele of de gedeeltelijke inhouding van de wedde niet heeft opgevat als een noodzakelijk corollarium van de preventieve schorsing, maar die bepaling aan de overheid een discretionaire bevoegdheid verleent; dat zulks tot gevolg heeft dat die maatregel niet opgelegd kan worden zonder dat in de beslissing de redenen worden vermeld waarom het algemeen belang vraagt dat die bijkomende maatregel wordt opgelegd; dat de verwijzing naar de evidentie geen degelijk motief kan zijn omdatzij uitgaat van een automatische koppeling van de beide maatregelen, hetgeen niet strookt met de tekst van artikel 313 van de nieuwe gemeentewet; dat ook het derde onderdeel van het middel gegrond is;

4. Overwegende dat er reden is om de zaak af te doen volgens de verkorte procedure bepaald in artikel 94 van het algemeen procedurereglement;

5. Overwegende dat de vaststelling van de kennelijke gegrondheid van het beroep tot gevolg heeft dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen niet nader onderzocht moet worden;

6. Overwegende dat verzoeker zowel op de vordering tot schorsing als op het verzoekschrift strekkende tot vernietiging fiscale zegels heeft gekleefd; dat er, rekening houdend met artikel 70, § 1, derde lid, van het algemeen procedurereglement, reden is om het niet-verschuldigde bedrag van de fiscale zegels, die verzoeker aangebracht heeft op het verzoekschrift waarbij de vernietiging van de bestreden beslissingen is gevorderd, aan verzoeker terug te betalen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden :
1. het besluit van 17 juni 1998 van de burgemeester van de gemeente Maasmechelen waarbij Bruno BERBEN voor de duur van vier maanden, ingaande op 4 juli 1998, preventief wordt geschorst, met inhouding van de helft van de wedde en met ontzegging van de bevorderingsaanspraken,
2. het besluit van 11 september 1998 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden waarbij het besluit van 17 juni 1998 van de burgemeester van Maasmechelen wordt goedgekeurd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verwerende partijen, elk voor de helft.

<u>Artikel 4</u>.

Het bedrag van zevenduizend frank fiscale zegels, door verzoeker gekleefd op het annulatieberoep, wordt hem terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen maart 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
	S. DOMS,	griffier,

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. DE BRABANDERE.**